

[Duetoft]

kan fastholde den bemyndigelse, man faktisk har, men jeg er altså meget interesseret i at høre lidt om disse ministerielle bindinger.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

I forlængelse af hr. Duetofts indlæg vil jeg da også gerne spørge hr. Per Tærsebøl, om det ikke er korrekt, at et folketingsflertal har vedtaget en lovgivning på dette område med indbygget ministerbeføjelse, og at det betyder, at ministeren kan udstede det, der teknisk kaldes begunstigende forvaltningsakter. Det var det, man ansøgte om, og det kunne ministeren have bevilget. Set i bakspejlet kan man så sige, at hvis ministeren havde gjort det, kunne et flertal i Folketinget have rejst en forespørgselsdebat og gennem en dagsorden have pålagt ministeren at tilbagekalde denne forvaltningsakt, eller hvad der nu ville være tale om, men jeg kigger ikke i bakspejlet, jeg kigger på den situation, der rent konkret forelå, og det var på den baggrund, at jeg udtalte til bl.a. Berlingske Tidende, som hr. Per Tærsebøl ganske rigtigt har citeret, at det var en inkompetent minister. Ministeren skulle have kendt sin besøgstid og have sagt: Selvfølgelig får DUC og A. P. Møller den tilladelse, og så kan vi tage et politisk slagsmål om det bagefter. Der er ikke et øjebliks tvivl om, hvor befolkningen ville have været henne i den sag, og Socialdemokratiet ville være blevet klædt af til skindet, hvis det bagefter havde bremsset ansøgningen i folketingssalen. Denne taktik valgte regeringen ikke, den valgte i stedet af almindelig taburetangst at forhandle med Socialdemokratiet, der pr. definition gør alt, hvad det kan, for at genere DUC og A. P. Møller.

Hr. Per Tærsebøl glemte at fortælle Folketinget, hvorfor hr. Per Tærsebøl ikke kan stemme for dagsordenen. Efter at have hørt hr. Per Tærsebøls ordførertale og beretningerne om, hvordan hr. Per Tærsebøl ser på sagen med arbejdspladserne i Nordsøen osv., savner vi en forklaring på, hvorfor Det Konservative Folkeparti ikke kan stemme for dagsordenen. Hvad er det i dagsordenen, Det Konservative Folkeparti har noget imod?

(Kort bemærkning).

Per Tærsebøl (KF):

Jeg har altid lært, at det er klogt at sige sandheden, især hvis man er politiker, og der er mange eksempler på, at det havde været klogt, hvis folk havde holdt sig til den.

Jeg skal da gerne bekræfte det, som hr. Duetoft og hr. Kim Behnke sagde om ministerens beføjelse, og det ved de to herrer ganske udmærket, så det eneste, de er ude på, er at drille mig, ministeren og i det hele taget det flertal, der var for at give tilladelsen.

Ministeren kan nok selv svare på, hvad ministeren skal gøre i den slags tilfælde, så det skal jeg ikke komme ind på. Jeg skal bare give de herrer ret i, at ministeren kunne have gjort det, men at der også efterfølgende ville være sket det, som hr. Kim Behnke sagde, nemlig at man havde rejst en debat, en ministerstorm, og hvad det ellers hedder, og alle ved, at der ikke er nogen, der kunne være tjent med det. Det er simpelt hen grunden.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Hr. Per Tærsebøl svarede ikke på mit spørgsmål, for jeg spurgte ikke, hvad regeringen mente om fremtiden, men hvad Det Konservative Folkeparti mente om fremtiden.

Jeg vil gerne bede Det Konservative Folkeparti melde ud, om man mener, at en følge af dette nu bliver, at alle godkendelser faktisk skal forhandles politisk, inden ministeren tør handle. Det er den ene ting i det.

Den anden ting i det er, at jeg ikke kan forstå, at man skal sætte et nej op, som man har opfundet bagefter, for at undskylde det, man selv har gjort. Jeg vil gerne spørge hr. Per Tærsebøl: Hvor er dokumentationen for, at et politisk flertal i dette Folketing ville have væltet energiministeren, hvis energiministeren havde fulgt sin bemyndigelse?

Nogle af os har nu den opfattelse, at det var blevet ganske svært for dette flertal at vælte en minister på flere arbejdspladser, bedre investeringer og bedre udnyttelse af ny teknologi, men det er en følelæssag. Jeg vil godt bede om svar på, hvor bekræftelsen for Det Konservative Folkeparti er på, at disse ulykker ville vælte ned over energiministeren. Ville sandheden ikke have været den, at energiministeren havde kunnet vise, at ministeren var en minister, der turde udnytte sine bemyndigelser?